

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 6T/36/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7122011396
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Majerník
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2022:7122011396.1

Uznesenie

Okresný súd Košice I, samosudca JUDr. Miroslav Majerník dňa 02. novembra 2022 v Košiciach takto

rozhodol:

Podľa § 244 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, § 214 odsek 1 Trestného poriadku postupuje trestnú vec vedenú na tunajšom súde pod sp. zn. 6T/36/2022 proti obvinenému F. nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom R.re skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v K., na ulici C., dňa 16.09.2022 v čase o 11.30 hodine, na predajnej ploche v potravinách K., odcudzil tovar a to 1 kus sušienky V. v hodnote 0,49 Eur a 1 kus oblátky P. v hodnote 0,56 Eur, ktoré si vložil za opasok svojich nohavíc a následne prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia uvedeného tovaru, čím uvedeným konaním spôsobil pre spoločnosť O., škodu vo výške 1,05 Eur a to aj napriek tomu, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý dňa 17.05.2022 v blokovom konaní OO PZ K. blokovou pokutou nezaplatenou na mieste vo výške 20 Eur, evidenčného čísla bloku XXXXXXXXXXXX, za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona číslo 372/90 Zb. v znení neskorších noviel, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.05.2022,

Okresnému úradu K., lebo nejde o trestný čin, ale tento skutok by mal Okresný úrad K. prejednať ako priestupok.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry K. podal dňa 26.10.2022 obžalobu na obvineného F. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozhodnutia.

Samosudca podanú obžalobu v zmysle ustanovenia § 241 ods. 1 Tr. por. preskúmal a dospel k záveru, že konanie obvineného popísané v skutkovej vete obžaloby nenapĺňa zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona.

Obvinený vo výpovedi v prípravnom konaní dňa 16.09.2022 vypovedal, že išiel do potravín, lebo bol hladný a nemal žiadne peniaze, tak zobral z regálu 2 malé keksíky, strčil si ich za opasok. Pri východe z obchodu ho chytil strážnik a zavolať na neho policajtov. Ku krádeži sa priznal, svoje konanie oľutoval. Uviedol, že sa za svoje konanie hanbí.

Splnomocnenec poškodeného, zároveň pracovník SBS služby pred vyšetrovateľom vypovedal, že kritický deň okolo 11.25 h si všimol na predajnej ploche mladíka ako si na oddelení cukroví strčil nejaké dva keksíky pod svoje nohavice. Po prechode cez pokladničnú zónu bez zaplatenia tovaru obvineného zastavil. Obvinený sa hneď priznal a keksíky bez poškodenia vrátil. Poškodenému žiadna škoda nevznikla, preto náhradu škody nepožadoval.

Z registra priestupkov vyplýva, že obvinený má 13 záznamov, z toho 2x aj za za priestupok proti majetku.

V registri trestov nemá záznam.

V zmysle § 8 Tr. zák. na naplnenie znakov trestného činu musia byť splnené dve podmienky:

- a) musí ísť o protiprávny čin,
- b) jeho znaky musia byť uvedené v Trestnom zákone.

V ustanoveniach § 10 ods. 2 Tr. zák. a v § 95 ods. 2 Tr. zák., ktoré sa dotýkajú prečinu, je upravená výnimka z formálneho chápania kategórie trestného činu. V dvoch prípadoch ustanovuje, že pri protiprávnom čine, ktorý formálne naplňuje znaky prečinu, nepôjde o prečin, ak je jeho závažnosť

- a) nepatrná, alebo
- b) u mladistvých malá.

Závažnosť činu predstavuje materiálny korektív týkajúci sa výlučne protiprávných činov, ktoré vykazujú znaky prečinu. Má napomôcť odlíšiť priestupky od prečinov. Tento materiálny korektív môže mať štyri stupne, ktoré majú význam pre právnu kvalifikáciu protiprávneho činu

- a) ak je závažnosť činu nepatrná, nejde o prečin, pričom však môže ísť o priestupok,
- b) ak je závažnosť činu vyššia ako nepatrná, pôjde o prečin,
- c) ak je závažnosť činu malá (u mladistvých), nepôjde o prečin, pričom však môže ísť o priestupok,
- d) ak je závažnosť činu vyššia ako malá (u mladistvých), pôjde o prečin.

Podľa § 8 Trestného zákona (zák. č. 300/2005 Z. z., ďalej len „Tr. zákon“), trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 212 ods. 1 písmeno g/ Trestného zákona kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Stupeň závažnosti nemožno presne zmerať a vyjadriť v konkrétnych jednotkách. Toto ustanovenie je dolnou hranicou platnou pre prečiny. Závažnosť prečinu určujú:

- a) spôsob vykonania činu a jeho následky,
- b) okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný (pôjde najmä o poľahčujúce a priťažujúce okolnosti - ustanovenia § 36 a § 37 Tr. zák.),
- c) miera zavinenia a pohnútky páchatel'a, pričom ide o taxatívny výpočet skutočností ovplyvňujúcich závažnosť prečinu.

Na rozdiel od kritérií, ktoré boli určujúce pre vymedzenie stupňa spoločenskej nebezpečnosti podľa predchádzajúceho Trestného zákona, kritériá, pomocou ktorých sa určuje závažnosť prečinov, sa netýkajú všetkých štyroch znakov skutkovej podstaty trestného činu. Tieto kritériá sa netýkajú subjektu trestného činu, čím sa zvyrazňuje rovnosť všetkých pred zákonom, pričom niektoré okolnosti týkajúce sa osoby sú vyjadrené v priťažujúcich a poľahčujúcich okolnostiach (§ 36 a § 37 Tr. zák.) Objekt trestného činu je daný priamo zákonom a je v podstate rovnaký pre všetky konkrétne prečiny v jednotlivých skutkových podstatách, preto netreba osobitne hodnotiť ani toto kritérium.

Samozrejme, nie je vždy jednoduché stanoviť jednoznačnú deliacu čiaru, ktorá diferencuje protispoločenské konanie za priestupok alebo trestný čin. Pri stanovovaní hranice medzi priestupkom a trestným činom treba postupovať dostatočne obozretne, t. j. tak, aby umiestnenie danej hranice malo svoje logické opodstatnenie a zároveň, aby sa táto deliaca hranica aplikovala na neurčitý počet prípadov rovnakého druhu a aby nemala iba individuálne použitie. Takouto deliacou čiarou medzi priestupkom a trestným činom býva spravidla závažnosť určitého protispoločenského konania. Hoci závažnosť nie je exaktným pojmom, možno ju „merať“, inter alia, s prihliadnutím na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku.

Súd sa dôsledne zaoberal žalovaným skutkom a skúmal, či v žalovanom konaní obvineného došlo k naplneniu všetkých znakov súdeného trestného činu a to aj z pohľadu spôsobu vykonania

krádeže, motívu konania páchatel'a, jeho neskoršieho následku a najmä, či intenzita takéhoto konania obžalovaných presahuje nepatrnú závažnosť, tak ako to ustanovuje § 10 ods. 2 Tr. zákona z hľadiska jeho trestnej zodpovednosti. Ako vyplýva z popisu skutkovej vety obžaloby obvinený na predajnej ploche v potravinách K. odcudzil tovar /2ks sušienok/ v celkovej hodnote 1,05 EUR. Ako je zrejmé aj z výpovede obvineného tento tovar odcudzil za účelom zasytenia sa, keďže nemal peniaze a nemal čo jesť.

Ako vyplýva zo súdnej praxe, čin, ktorý síce vykazuje znaky prečinu krádeže, avšak ktorým bola spôsobená minimálna škoda a ktorého závažnosť je nižšia ako nepatrná, i so zreteľom na všetky ostatné okolnosti charakterizujúce čin a jeho páchatel'a, nie je prečinom. Taký čin však možno postihnúť ako priestupok. Zároveň je nutné uviesť, že samotné zistenie, že páchatel sa zmocnil cudzej veci a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, opodstatňuje len záver o naplnení formálneho znaku skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zákona.

Pri posudzovaní materiálnej stránky tohto trestného činu je však nutné komplexne sa zaoberať tými okolnosťami, ktoré spoluurčujú stupeň závažnosti. Predovšetkým je potrebné posudzovať samotný spôsob naplnenia objektívnej stránky trestného činu, teda spôsob vykonania trestného činu, následok jeho vykonania, ako aj predmet, ktorým bol trestný čin vykonaný, ďalej povahu a výšku spôsobeného škodlivého následku, mieru zavinenia a pohnútku činu obžalovaného, jeho postoj ku spáchanému činu a hodnotenie jeho osoby. Nezanedbateľnými sú aj fakultatívne znaky skutkovej podstaty, účinok trestného činu a iné následky.

Až potom je možné urobiť záver o tom, či čin obžalovaného vykazuje takú závažnosť pre spoločnosť (t.j. vyššiu než nepatrnú), akú predpokladá ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zákona.

U prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zákona síce výška spôsobenej škody nie je jej zákonným (formálnym) znakom, to však neznamená, že hodnota odcudzenej veci páchatel'om je i v týchto prípadoch celkom bezvýznamná pre posúdenie trestnosti takéhoto činu. Pri zistení zanedbateľnej hodnoty odcudzenej veci a pri súčasnej neexistencii iných okolností zvyšujúcich závažnosť je možné urobiť záver, že nie je splnená materiálna podmienka trestnosti činu a to najmä v prípadoch, pokiaľ ide o posudzovanie trestnej zodpovednosti u obžalovaných z pohľadu ust. § 10 ods. 2 Tr. zákona. Pri posudzovaní konkrétnych okolností spáchania činu, ako aj i pri posudzovaní ostatných kritérií je potrebné prihliadať na motív konania obžalovaného, ktorým malo byť zabezpečenie stravy. V tejto súvislosti bolo potrebné zhovievavejšie hodnotiť aj pohnútky konania obžalovaného a motív konania, ktorým teda malo byť zabezpečenie potravy.

Zároveň súd prihliadal aj na okolnosti spáchania trestného činu, ktoré neboli v žiadnej vysokej intenzite, keďže v danom prípade nedošlo k spôsobeniu škody, nakoľko odcudzené veci boli vrátené bez poškodenia. Uvedená krádež nebola vykonaná žiadnym sofistikovaným a rozsiahlym spôsobom.

V neposlednom rade bolo potrebné prihliadnuť na výšku celkovej vzniknutej škody 1,05 EUR, čo je dokonca menej ako 250- násobok malej škody a skutočnosť, že poškodený si ani neuplatnil náhradu škody, keďže odcudzené „keksíky“ boli namieste odovzdané poškodenému.

V súdnej trestnej veci je potrebné tiež zdôrazniť, že obvinený nebol doposiaľ nikdy súdne trestaný, je blízko veku mladistvého, kedy skutku kladeného mu za vinu sa mal dopustiť 2 mesiace po dovŕšení plnoletosti.

Po zvážení všetkých vyššie uvedených okolností posudzovaného prípadu, tak ako boli zistené (najmä spôsob prevedenia skutku, pohnútky páchatel'a, povaha a výška spôsobenej škody a naplnenie reparačnej funkcie náhrady škody), tak je nesprávny záver o tom, že čin obvineného vykazuje takú závažnosť, akú predpokladá ust. § 10 ods. 2 Tr. zákona.

Keďže čin obvineného podľa súdu nevykazuje zákonom vyžadovaný stupeň závažnosti, tak sa nejedená o trestný čin. Takýto čin obvineného by však mohol prejednať príslušný orgán ako priestupok.

Podľa § 241 ods. 1 písm. b) Tr. por. obžalobu podanú na súde pre prečin preskúma samosudca a podľa jej obsahu a obsahu spisu postúpi vec inému orgánu, ak sú tu okolnosti uvedené v § 214 ods. 1 Tr. por.

Keďže súd dospel k záveru, že výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom v zmysle ustanovenia § 50 zákona o priestupkoch, z uvedeného dôvodu súd podľa § 241 ods. 1 písm. b) Tr. por. trestnú vec proti obvinenému postúpil ako priestupok na prejednanie Okresnému úradu K.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže prokurátor podať sťažnosť do 3 pracovných dní odo dňa jeho vyhlásenia na tunajšom súde. Sťažnosť má odkladný účinok.